

De benoeming van Cédric Frère tot regent ondergraaft het sérieux van de Nationale Bank

Ewald Pironet ([//www.knack.be/nieuws/auteurs/ewald-pironet-4.html?show=opinions](https://www.knack.be/nieuws/auteurs/ewald-pironet-4.html?show=opinions))
24/04/18 om 21:00 - Bijgewerkt op 25/04/18 om 15:10
Uit Knack van 25/04/18 ([/s/r/c/1139653](https://www.knack.be/nieuws/25-04-18-1139653))

De geloofwaardigheid van de Nationale Bank krijgt een deuk en daarbij gaat de regering-Michel niet vrijuit.

Gérald (links) en Cédric Frère (rechts). © Belgalimage

De benoeming van Cédric Frère tot regent van de Nationale Bank leidde tot een zelden geziene golf van verontwaardiging in de financieel-economische wereld. Cédric Frère volgt zijn vader op, Gérald Frère. Die nam twintig jaar geleden zelf het regentschap over van zijn vader, Albert Frère, een van de rijkste Belgen en topman van de holding GBL. Het ontlokte zakenkrant *De Tijd* een bijzonder scherp commentaar: 'Dat het mandaat van regent bij de Nationale Bank overgaat van vader op zoon op kleinzoon acht je enkel in een bananenrepubliek mogelijk.'

Sinds de komst van de euro is de Nationale Bank niet veel meer dan een filiaal van de Europese Centrale Bank (ECB). Toch speelt ze nog een belangrijke rol, bijvoorbeeld als leverancier van allerlei economische studies en cijfers, vaak met bijgaande aanbevelingen voor het beleid. De regenten krijgen die informatie sneller dan anderen, want ze wisselen maandelijks van gedachten met de directie van de Nationale Bank. En dat daar echt belangrijk nieuws te rapen valt, wordt het best geïllustreerd door Albert Frère zelf. Hij vond het lidmaatschap van de regentenraad zo belangrijk dat hij zelfs bestuursmandaten in banken weigerde omdat hij die niet mocht combineren met het regentschap. De vertrouwelijke informatie die je als regent krijgt over de Europese en Belgische economie, is voor een investeerder veel geld waard. Kennis is in dit geval niet alleen macht, maar ook geld.

De benoeming van Cédric Frère tot regent ondergraaft het sérieux van de Nationale Bank

Albert Frère beschouwde zijn functie bij de Nationale Bank als een 'familieaangelegenheid', zoals zijn zoon Gérald ooit vertelde: 'Hij vond dat ik recht had op een zetel toen hij met pensioen ging. Toen hij dat hardop zei, leverde dat de nodige hilariteit op'. Wat Gérald dus niet belette zijn vader op te volgen als regent. En nu is het de beurt aan zijn 34-jarige zoon, Cédric, die nauwelijks enige ervaring of expertise heeft, maar wel de juiste bloedlijn. Noem het nepotisme.

De Nationale Bank telt tien regenten. De helft vertegenwoordigt de werkgevers en werknemers, de andere helft wordt voorgedragen door de minister van Financiën. Cédric Frère werd dus voorgedragen door Johan Van Overtveldt (N-VA), maar het lijkt geen twijfel dat die benoeming op regeringsniveau werd beklonken. Minister van Buitenlandse Zaken Didier Reynders (MR), van wie bekend is dat hij goede relaties heeft met Frère, verdedigde daar fils à papa Cédric. De N-VA stemde ermee in en mocht op haar beurt Edwin De Boeck, hoofd van de eigen studiedienst, tot regent benoemen. Het was dit soort politiek gekonkel dat de N-VA aanklaagde toen ze nog geen regeringspartij was.

De benoeming van Cédric Frère ondergraaft het sérieux van de Nationale Bank. Dat staat al enige tijd ter discussie. Een maand geleden werd bekend dat de Nationale Bank oudere werknemers met behoud van loon vervroegd thuis wil laten, terwijl ze in al haar publicaties terecht - argumenteert dat iedereen langer aan de slag moet blijven. Dat heet hypocrisie. De overheid is voor de helft eigenaar van de Nationale Bank, maar de regering-Michel is niet van plan om de Nationale Bank terug te luiten. Dat heet dan weer kop in het zand.

Het was dit soort politiek gekonkel dat de N-VA aanklaagde toen ze nog geen regeringspartij was.

Bij de Nationale Bank zijn in het najaar belangrijke benoemingen gepland. Directeur Marcia De Wachteren gouverneur Jan Smets gaan met pensioen. Het staat vast dat vicegouverneur Pierre Wunsch gouverneur zal worden. Ook dat ging gepaard met de nodige politieke machinaties: toen de regering-Michel aan de macht kwam, werd vicegouverneur Mathias Dewatripont, met een PS-etiket, onmiddellijk aan de kant geschoven ten voordele van Wunsch, die op de kabinetten van Didier Reynders had gewerkt. Dewatripont, hoogleraar economie aan de ULB, werd nochtans alom geprezen om zijn kennis - en zelfs genoemd als mogelijke Nobelprijswinnaar. Maar ook hier is de bloedlijn belangrijker, in dit geval met de juiste partij en vandaag is dat de MR van premier Charles Michel.

De Wachter en Smets, allebei met CD&V-stempel, zullen worden vervangen door één persoon, zodat het directiecomité krimpt van zeven naar zes leden. Het is aan CD&V om een naam naar voren te schuiven. En dat moet een vrouw zijn, want anders zou het nieuwe directiecomité uitsluitend uit mannen bestaan. Alles wijst erop dat ex-parlementslid Mia De Schamphelaere, al sinds 2013 censor bij de Nationale Bank, zal worden gepromoveerd tot directeur.

Zo zijn alle regeringspartijen tevreden. Maar dat wil lang niet zeggen dat het land goed is bediend.

Reageren op dit artikel kan u door een e-mail te sturen naar lezersbrieven@knack.be (mailto:lezersbrieven@knack.be). Uw reactie wordt dan mogelijk meegenomen in het volgende nummer.